

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/87/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413205198
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5413205198.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobkyne: D. A., F.. XX.XX.XXXX, T. W., J. XXX, proti žalovanému: BKB Partners, spol. s r.o., so sídlom v Dunajskej Strede, Jantárová 1868/11, IČO: 35931329, zastúpená Kubicová, Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 68, IČO: 35917148, v konaní o určenie neexistencie záložného práva, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že záložné právo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej dňa 08.04.2010 č. XXXXXXA/SB/XX/XXX, ktorej vklad bol povolený pod č. V 489/10 zo dňa 15.04.2010 na nehnuteľnostiach k. ú. W. zapísaných na LV č. XXX ako parc. KN-C č. 1017/3 - trvalé trávne porasty o výmere 295 m², parc. KN-C č. 1018/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 3 m², parc. KN-C č. 1024/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 64 m² a rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. 1024/2 a zapísaných na LV č. XXXXX ako parc. KN-C č. 1024/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 21 m² a parc. KN-C č. 1024/4 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 155 m², neexistuje a uvedené záložné právo v prospech žalovaného neviazne.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 147,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou 28.06.2012 na Okresnom súde Žilina, následne doplnenou na výzvu súdu podaním zo 06.08.2012, ktorá bola dňa 20.08.2013 postúpená tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému, sa žalobkyňa pôvodne len voči žalovanému K. (v priebehu konania zanikla táto banka cezhraničným zlúčením s K., ktorá dňom 01.12.2013 zmenila obchodné meno na K. - ďalej len „pôvodný žalovaný 1/“) domáhala určenia, že došlo k zániku práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy zo dňa 15.04.2010 na výkon záložného práva na nehnuteľnosti v k. ú. W., dom súp. č. XXX na parc. č. 1024/2 a parc. č. 1017/3 - TTP o výmere 295 m², parc. č. 1018/2 - zast. plochy a nádvoria o výmere 3 m², parc. č. 1024/2 - zast. plochy a nádvoria o výmere 64 m² zapísaných na LV č. XXX a nehnuteľnosti v k. ú. W. parc. č. 1024/3 - zast. plochy a nádvoria o výmere 21 m², parc. č. 1024/4 - zast. plochy a nádvoria o výmere 155 m² zapísaných na LV č. XXXXX (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), všetko v celosti, ako aj náhrady trov konania. Odôvodnila ju tým, že účastníci (správne pôvodný žalovaný 1/ a spoločnosť FLATVISION, s.r.o.) uzatvorili v spojení so Zmluvou o hypotekárnom úvere č. XXXXXX/SB/XX/XX z 08.04.2010 na sumu 28.000,- eur aj záložnú zmluvu na predmetné nehnuteľnosti v celosti v prospech pôvodného žalovaného 1/ z 15.04.2010. Žalobkyňa na úhradu vyššie uvedeného úveru uzatvorila hypotekárny úver č. XXXXXX v Č. Z. T., a. s., Bratislava, IČO: XXXXXXXX (ďalej len „Č.“), kde bola poskytnutá suma 40.000,- eur. Podľa hypotekárnej zmluvy z 27.05.2011 boli zabezpečené predmetné nehnuteľnosti v celosti na hypotekárny úver č. XXXXXX v prospech Č.. Platba z predmetného hypotekárneho úveru na úhradu úveru u pôvodného žalovaného 1/ bola pod č. XXXXXX/SB/XX/XX z 08.04.2010 na sumu 28.000,- eur, zasielaná z Č. pod var. symbolom č. XXXXXXXX. Pôvodný žalovaný 1/ si z uhradenej sumy započítal

k predmetnému úveru (ďalej len „úver 1“) sumu 26.740,- eur a zvyšok k inému nezabezpečenému úveru pod č. XXXXXX/SB/XX/XXX (ďalej len „úver 2“). Žalobkyňa si brala od Č. úver výlučne na úhradu úveru pod č. XXXXXX/SB/XX/XX z 08.04.2010. Pôvodný žalovaný 1/ bez právneho titulu si odčerpával z úhrady platbu na úhradu nezabezpečeného úveru 2. Podľa zmluvného vzťahu s Č. bola úverová zmluva uzatvorená výhradne na úhradu úveru XXXXXX/SB/XX/XX z 08.04.2010. Takto to bolo i uhrádzané zo strany Č.. Pôvodný žalovaný 1/ si vykonal úhradu iného úveru bez právneho titulu. Keďže žalobkyňa uhradila celú dlžnú čiastku na úver, ktorý bol zabezpečený nehnuteľnosťou, pôvodný žalovaný 1/ bol povinný vydať kvitanciu pre zrušenie záložného práva. Pôvodný žalovaný 1/ ale oznámil žalobkyňi, že ide realizovať výkon záložného práva pre nesplnenie úhrady záväzku - neuhradenie sumy 1.948,05 eura. Žalobkyňa bezvýsledne napísala viacero reklamácií do bánk. Preto je tu aj naliehavý právny záujem na určení, že prišlo k splneniu povinností v zmysle úveru tým, že dlžník dlžnú čiastku uhradil a tým aj prišlo k zániku práva vyplývajúceho zo záložnej zmluvy na výkon záložného práva. Takýto právny vzťah môže v danom prípade vyriešiť len súd.

V podaní zo 06.08.2012 žalobkyňa spolu s predložením mailovej komunikácie s pracovníkmi pôvodného žalovaného 1/ doplnila, že je z nej zrejmý nátlak zo strany banky pod hrozbou predaja nehnuteľnosti a konania dražby, na podnet ktorého bola nútená uhradiť istinu aj s úrokmi dlžníka FLATVISION, s.r.o. Aj napriek tomu sa konala dražba. V zmluve o úvere s FLATVISION, s.r.o., ktorú tiež predložila, je jasne definovaný predmet založenia nehnuteľnosti, a to len investičný úver č. XXXXXX/SB/XX/XX. Do dnešného dňa jej pôvodný žalovaný 1/ nevystavil podrobné, detailné vyčíslenia zostatku investičného úveru, istiny a úrokov, nakoľko sa uvedený investičný úver splácal 12 mesiacov. Tiež dokladovala vyplatenie investičného úveru v sume 26.740,- eur podľa vyčíslenia pôvodného žalovaného 1/.

Na návrh žalobkyne doručený súdu 16.10.2013 súd uznesením zo 06.11.2013 č. k. 5C/87/2013-61, právoplatným 28.11.2013, s poukazom na § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pripustil vstup terajšieho žalovaného ako žalovaného 2/ do tohto konania.

V ďalšom konaní pôvodný zástupca žalobkyne predložil vyčíslenie pohľadávky z úverovej zmluvy XXXXXX/SB/XX/XXX z 08.04.2010 (č. l. 118) vypracované k 30.05.2011 (úver 1), podľa ktorého výška pohľadávky pôvodného žalovaného 1/ z tejto zmluvy nepresiahne ku dňu 08.06.2011 celkovo sumu 26.740,- eur. Uviedol, že práve túto sumu Č. poukázala z úverovej zmluvy uzavretej so žalobkyňou na splatenie dlhu na úvere 1. Hoci záväzok zanikol, nedošlo k výmazu záložného práva. Platby žalobkyne v sume 1.709,29 eura a 370,50 eura nemožno v žiadnom prípade považovať za konkludentné uznanie záväzku z jej strany vo vzťahu k zmluve o úvere 1, ale tieto platby urobila žalobkyňa len preto, že pracovník pôvodného žalovaného 1/ O. U., s ktorým komunikovala, sa žalobkyňi vyhráždal, že ak tak neurobí, tak dôjde k odpredaju jej nehnuteľnosti v rámci dražby, k čomu doložil e-mailovú komunikáciu medzi žalobkyňou a O. U.. Žalobkyňa bola zo strany pôvodného žalovaného 1/ vystavená hrozbe predaja jej nehnuteľnosti za nízku cenu a preto konala tak ako konala. Žalobkyňa nedala žiadny súhlas, aby si pôvodný žalovaný 1/ zabezpečoval jej platbou, ktorú realizovala len na úver 1, na nejaké iné úvery, ktoré mala mať u neho spoločnosť FLATVISION, s.r.o. Žalobkyňa nemala žiaden zmluvný vzťah so žalovanými. Teda ani jeden z týchto žalovaných nemohol robiť započítanie bez jej súhlasu. Žalobkyňu konateľ spoločnosti FLATVISION, s.r.o., neinformoval o tom, že táto spoločnosť má mať u pôvodného žalovaného 1/ aj nejaký ďalší úver, ani o tom, že by mohlo dôjsť k započítaniu ňou uhradenej kúpnej ceny na iný úver. Konateľovi spoločnosti FLATVISION, s.r.o., nebolo zo strany žiadneho zo žalovaných oznámené, že malo dôjsť k nejakému započítaniu platby žalobkyne na úhradu úveru 2.

Žalobkyňa na pojednávaní 24.02.2014 vypovedala, že to vyčíslenie pohľadávky z 30.05.2011, ktorého kópiu predložila, jej dal k dispozícii konateľ spoločnosti FLATVISION, s.r.o., pán D.. V čase kúpy predmetných nehnuteľností nemala vedomosť, že okrem nesplateného úveru 1, mala mať FLATVISION, s.r.o., nesplatený ešte nejaký ďalší úver označený ako úver 2 a o takom niečom ju pán D. a ani nikto iný neinformoval. Platbou v sume 26.740,- eur uhrádzala výlučne pohľadávku zo zabezpečeného úveru. Tých 2.000,- eur následne na úver 1 uhrádzala pod nátlakom, bojac sa, že dôjde k predaju jej nehnuteľnosti. Konateľ spoločnosti FLATVISION, s.r.o., pán D. je jej kamarátom, ktorý jej list z 30.05.2011 dal niekedy potom, ako sa dozvedela, že nebol z jej platby v celom rozsahu uhradený ten zabezpečený úver. Predajom nehnuteľností sa jej vyhráždal nejaký pán T. z dražobnej spoločnosti. Bolo jej povedané, že ak nezaplatí danú sumu, že sa predajú jej nehnuteľnosti. V Č. vybavovala úver ona sama. Žiadnu listinu od pôvodného žalovaného 1/ Č. nepredkladala. Na poslednom pojednávaní pred prvým rozhodnutím súdu vo veci samej vypovedala, že e-mail, ktorý adresovala na adresu D.. R. T.,

písala ona a pokiaľ sa v ňom zmieňuje o kontokorentnom úvere, o tom sa dozvedela až následne s odstupom 3 - 4 mesiacov po uzavretí zmluvy s Č. z komunikácie s pôvodným žalovaným 1/, a to keď jej tento odmietol dať kvitanciu na výmaz záložného práva na predmetné nehnuteľnosti. Vyčíslenie zabezpečeného úveru predkladal Č. pán D., od ktorého to Č. žiadala. Vyjadrila presvedčenie, že pôvodný žalovaný 1/ vedel, že danou platbou z Č. uhradza práve ten zabezpečený úver, čo je zrejme z výšky sumy, ktorú poukazovala a ktorá sa rovnala nesplatenému zostatku tohto úveru. Podmienkou Č. pri kúpe predmetných nehnuteľností na úver bolo, že musí splatiť celý zabezpečený úver, t.j. sumu 26.740,- eur. V potvrdení pôvodného žalovaného 1/ nie je uvedené, že pôvodný žalovaný 1/ má právo uhrádzať skôr splatný úver. Z jej konania je jednoznačne jasné, že uhradza zabezpečený úver, pretože v prípade, ak by tento úver nechcela splatiť v celosti, dostala by sa do právneho konfliktu so zmluvou s Č., pretože pôvodný žalovaný 1/ by neodťažil nehnuteľnosti a ona by nemohla zabezpečiť nehnuteľnosťami úver v Č.. Jej úmysel preukazuje zmluva s Č., ktorá banka vyplatila celú dlžnú sumu v prospech účtu pôvodného žalovaného 1/ VS: XXXXXXXX, ktoré pôvodný žalovaný 1/ prijal a nakladal s nimi, napriek tomu, že vedel, že peniaze sú určené na úhradu úveru na odťaženie nehnuteľností. Túto skutočnosť vedel z komunikácie o prefinancovaní úveru. Nikdy nedala súhlas na financovanie iného úveru ako úveru s dlžnou sumou 26.740,- eur, čo žalovaný nepopiera, ale poukazuje na to, že nebol viazaný príkazom poukazovateľa peňazí. Spôsob uspokojenia pohľadávky pôvodným žalovaným 1/ tým, že z peňazí, ktoré boli určené na úhradu úveru č. XX/XXXX si odčerpал peniaze na úhradu úveru č. XX/XXXX treba považovať za odporujúci § 552 OZ. V danom prípade len ten, kto uhradza úver, mal právo určiť, ktorý úver bude uhradený, teda to bola ona, ktorá konaním vstúpila do práv FLATVISION, s.r.o., teda dlžníka. Pôvodný žalovaný 1/ nemal v tomto prípade právo nakladať s peniazmi dlžníka ako chcel. Ak tak vykonal, bol povinný po tom, čo bol upozornený platiteľom, tento úkon napraviť, čo odmietol. Poukázala na to, že pri kúpe predmetných nehnuteľností sa s predávajúcim dohodla, že zaplatí za ne tak, že časť kúpnej ceny vo výške úveru 1, zaplatí na účet pôvodného žalovaného 1/ v sume vyčíslenej bankou teda 26.740,- eur a druhá časť kúpnej ceny bola zaplatená predávajúcemu. Treba prihliadať i ku skutočnosti, že vyplatila v konečnom oba úvery, teda nevie na základe čoho a čo vlastne dnes zabezpečuje nehnuteľnosť. Z konania žalovaných je zrejme, že fiktívnymi úkonmi ju chcú pripraviť o nehnuteľnosti.

Pôvodný žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení z 21.12.2012 poukázal na postúpenie pohľadávky po začatí tohto konania voči FLATVISION, s.r.o., na terajšieho žalovaného (BKB Partners, spol. s r.o.), čo dokladoval svojim oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným Správe katastra Dolný Kubín žiadajúc ním vykonanie zmeny záložného veriteľa záznamom tak, že vo vzťahu k postúpenej pohľadávke zo zmluvy o úvere sa stane namiesto pôvodného žalovaného 1/ záložným veriteľom terajší žalovaný a tiež aj oznámením pôvodného žalovaného 1/ z 27.09.2012 o postúpení uvedenej pohľadávky adresované spoločnosti FLATVISION, s.r.o.

Vo vyjadrení z 31.03.2014 doplnil, že spoločnosť FLATVISION, s.r.o., mala u pôvodného žalovaného 1/ uzatvorenú zmluvu o kontokorentnom (správne hypotekárnom) úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX z 08.04.2010 (úver 1) a zmluvu o (kontokorentnom) úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX z 08.04.2010 (úver 2). Obe zmluvy sa spravovali Obchodnými podmienkami pre úvery podnikateľom a u pôvodného žalovaného 1/ boli evidované pod č. XXXXXXXX (uvádzané aj ako VS). Pôvodný žalovaný 1/ skutočne vystavil a k rukám konateľa spoločnosti FLATVISION, s.r.o., odovzdal doklad označený ako „Vyčíslenie pohľadávky (doklad č. I. 119a), v ktorom presne uviedol obe pohľadávky pôvodného žalovaného 1/ s ich presnou špecifikáciou a uvedením čísla variabilného symbolu pre oba úverové produkty z dôvodu, že predmetné úverové produkty boli evidované na rovnakého klienta, ktorý navyše prejavil záujem riešiť (uhradiť) oba úverové produkty jednorázovo (naraz). O tom svedčí záznam z rokovania s konateľom spoločnosti FLATVISION, s.r.o., ako aj požiadavka klienta na vyčíslenie oboch pohľadávok pôvodného žalovaného 1/ a súhlas daný klientom s plnením záväzku treťou osobou (na všetkých týchto listinách sú vždy uvádzané oba úverové produkty súčasne). V prípade, ak má subjekt záujem uhradiť svojou platbou len jednu z uvedených pohľadávok, mal do správy pre adresáta uviesť číslo úverovej zmluvy. Listinný doklad v znení, v akom je na č. I. 118, pôvodný žalovaný 1/ pre spoločnosť FLATVISION, s.r.o., nikdy nevystavil. Je odôvodnený predpoklad, že bol úmyselne pozmeňovaný za účelom uviesť Č., a s., do omylu (v súvislosti s poskytovaním finančných prostriedkov). K tomu uviedol, že 03.05.2011 sa uskutočnilo rokovanie s klientom - FLATVISION, s.r.o., zast. konateľom E. D. v W. ohľadne splatenia úverov - investičného a kontokorentného (úver 1 a úver 2). Klient prejavil záujem splatiť oba úvery prostredníctvom hypotekárneho úveru z inej banky, ktorých splatenie bolo dojednané do konca mája 2011. Za týmto účelom pán D. požiadaval o vyčíslenie pohľadávok (úverov), ktoré pôvodný žalovaný 1/ evidoval voči spoločnosti FLATVISION, s.r.o., a zároveň poskytol súhlas s plnením záväzku treťou osobou - Č., pričom v súhlase opäť uviedol obe úverové zmluvy. Na základe jeho žiadosti pôvodný

žalovaný 1/ 30.05.2011 vystavil „Vyčíslenie pohľadávok“, v ktorom špecifikoval obe zmluvy o úvere a vyslovene uviedol, že „až po uspokojení celej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 1 a Zmluvy o úvere č. 2 vystaví kvitanciu a požiada Správu katastra Dolný Kubín o zrušenie záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX a LV č. XXX v k. ú. W., zaevidovaného pod V 489/10“. Tento doklad dňa 30.05.2011 prevzal osobne (do vlastných rúk) konateľ spoločnosti FLATVISION, s.r.o., pán D., čo potvrdil svojím podpisom na listine. Následne bola táto listina doručená aj na adresu spoločnosti FLATVISION, s.r.o. Iným subjektom tento doklad nebol poskytnutý. Táto listina bola následne zrejme upravená tak, že z nej bola odstránená zmienka o úverovej zmluve 2 a taktiež bola upravená posledná veta o vystavení kvitancie a zrušení záložného práva, pričom v tejto súvislosti bola uvedená len Zmluva o úvere 1 (teda len čiastka 26.740,- eur). Takto upravená listina bola následne doručená (pravdepodobne) do spoločnosti Č., a. s., a prezentovaná ako originál listiny poskytnutej pôvodným žalovaným 1/ (pravdepodobne za účelom získania finančných prostriedkov). Týmto konaním bola Č. uvedená do omylu, keďže z takto pozmenených dokladov vyplývalo, že pôvodný žalovaný 1/ eviduje voči spoločnosti FLATVISION, s.r.o., len pohľadávku vo výške 26.740,- eur (úver 1) a po vyplatení tejto pohľadávky dôjde k vystaveniu kvitancie a zrušeniu záložného práva na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXXX a XXX v k. ú. W.. Táto skutočnosť však nezodpovedala skutočnému skutkovému a právnomu stavu. Dňa 08.06.2011 pôvodný žalovaný 1/ prijal finančné prostriedky vo výške 26.740,- eur identifikované variabilným symbolom XXXXXXX (ďalej len „platba“), pod ktorým banka evidovala dva záväzky dlžníka FLATVISION, s.r.o. Nakoľko nebolo určené, na ktorý záväzok dlžníka má byť platba započítaná, pôvodný žalovaný 1/ v zmysle ust. § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) zaúčtoval platbu na nezabezpečený záväzok a zostatok na zabezpečený záväzok. Keďže platba nepostačovala na pokrytie oboch záväzkov, zabezpečený záväzok nebol uhradený v celom rozsahu. Preto záložné právo na nehnuteľnostiach nezaniklo, nakoľko podmienky zániku záložného práva v zmysle § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neboli splnené a neboli naplnené dojednané predpoklady na vydanie kvitancie záložného práva (kde bolo dojednané, že táto bude vydaná až po uhradení celého zostatku zabezpečeného záväzku). Pôvodný žalovaný 1/ nemal vedomosť o obsahu kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a záložcom, ktorej predmetom boli práve nehnuteľnosti zaťažené záložným právom na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere 1. Pôvodný žalovaný 1/ mal iba vedomosť o záujme spoločnosti FLATVISION, s.r.o., splatiť úvery prostredníctvom hypotekárneho úveru z inej banky. Taktiež neeviduje žiadne výslovné informovanie spoločnosťou FLATVISION, s.r.o., že ich záväzky budú vysporiadané z predaja nehnuteľnosti žalobkyňi. V podaní z 25.04.2014 pôvodný žalovaný 1/ na výzvu súdu uviedol, že do vystavenia vyčíslenia pohľadávky listom z 30.05.2011 započítaval splátky dlžníka na splácanie úveru 1 alebo úveru 2 systém pôvodného žalovaného 1/ automaticky priamo započítaním finančných prostriedkov z bežného účtu dlžníka - č. ú.: XXXXXXXXXXXX, ak na ňom boli disponibilné finančné prostriedky dlžníka a niektorý z úverov bol splatný. Dlžník teda nevykonával tieto platby sám a neuvádzal ani žiaden variabilný symbol. Automatický systém pôvodného žalovaného 1/ splácal tieto úvery podľa nasledovného kľúča: ak boli na bežnom účte dlžníka disponibilné finančné prostriedky, tieto použil a ako prvú vykonal splátku (započítal tieto finančné prostriedky v prospech) kontokorentného úveru č. XXXXXX/SB/XX/XXX (úveru 2) ako nezabezpečeného úveru. Ak boli na bežnom účte ďalšie disponibilné finančné prostriedky, tieto následne použil na splatenie investičného úveru č. XXXXXX/SB/XX/XXX (úveru 1) - zabezpečeného úveru. Zároveň predložil výpis z účtu dlžníka za obdobie od 01.01.2010 do 30.05.2011 upozorniac na to, že z týchto listinných dokladov vyplýva, že vklady v hotovosti na pokladni vykonala v dňoch 30.12.2010 a 31.12.2010 žalobkyňa (celkovo vložené 1.170,- eur), čo svedčí o tom, že žalobkyňa sa poznala s konateľom dlžníka - pánom D., s ktorým v zmysle informácie poskytnutej Č. vybavovala aj poskytnutý úver.

Zástupca žalovaného (pôvodného žalovaného 2/) žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na žalujúcou stranou predložené vyčíslenie pohľadávky s tým, že on disponuje obdobným dokladom, len širším o tri odseky, kde je zmienka nielen o predmetnom úvere, ale aj o úvere z hľadiska času vzniku staršom, označenom ako úver 2, z ktorého výška pohľadávky k 08.06.2011 mala predstavovať 1.800,- eur a ktorého originál zároveň predložil spolu s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie spoločnosti FLATVISION, s.r.o., dňa 17.06.2011. Z úhrady realizovanej na pokyn žalobkyne Č. vo výške 26.740,- eur bola časť tejto platby započítaná na splatenie staršieho úveru ako skôr splatného záväzku v celom rozsahu a zvyšok bol započítaný na predmetný úver, ktorou nebola v celom rozsahu splatená záložným právom zabezpečená pohľadávka. K takémuto kroku pôvodného žalovaného 1/ oprávňoval článok II. bod 2.5. úverovej zmluvy 1/ v spojení s čl. 11 bod 11.2 obchodných podmienok pôvodného žalovaného 1/. Následne, keď sa pristúpilo k realizácii dobrovoľnej dražby záložným právom zaťažených nehnuteľností,

tak žalobkyňa dvoma platbami z 18.07.2012 a 12.07.2012 uhradila celý dovtedy nesplatený zostatok úveru 1/, ktorý predstavoval 2.004,69 eura, splatený dvoma platbami vo výške 1.709,29 eura a 370,50 eura. V súvislosti s realizáciou dobrovoľnej dražby, ktorej prvé kolo bolo neúspešné, však vznikli náklady, ktoré s poukazom na § 121 OZ možno považovať za príslušenstvo pohľadávky aj v spojení s § 2 písm. i) a § 25 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z. z. Tieto predstavujú sumu cca 1.500,- eur a pozostávajú z nákladov na znalecký posudok, z nákladov na obhliadky a z odmeny dražobníka. Nemal vedomosť o tom, či došlo zo strany pôvodného žalovaného 1/ k informácii voči konateľovi spoločnosti FLATVISION, s.r.o., o zápočte platby z úveru na úhradu aj úveru 2 a nielen úveru 1. Podľa neho problém vznikol tým, že banke Č., ktorá robila prefinancovanie kúpy nehnuteľnosti žalobkyňou od FLATVISION, s.r.o., bolo predložené to vyčíslenie pohľadávky, ktoré predložila žalujúca strana, pričom je dôvod domnievať sa, že ide o pozmenenú verziu listu, ktorou bola banka - Č. realizujúca úhradu vo výške 26.740,- eur uvedená do omylu a následne do omylu bola uvedená aj žalobkyňa. Poukázal aj na korešpondenciu medzi žalovanými zo 07.05.2012 a 22.05.2012. Z predloženej korešpondencie bánk nevyplýva, že by zo spôsobu identifikácie účelu platby malo byť jednoznačné, že platba slúžila na uhrádzanie výlučne pohľadávky úveru 1.

Napokon na pojednávaní 07.04.2014 doplnil, že konateľ dlžníka vedel o tom, že predmetom rokovania sú vždy obidva úvery. Vyčíslením pohľadávky listom z 30.05.2011, ktorý bol následne zjavne upravený, nedisponoval nik iný ako pán D.. O tejto skutočnosti podľa neho žalobkyňa musela vedieť, keďže všetky záležitosti s vybavovaním úveru v Č. táto riešila spolu s pánom D..

O žalobe rozhodol prvýkrát tunajší súd rozsudkom z 26.06.2014 č. k. 5C/87/2013-286 tak, že určil, že došlo k zániku práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy zo dňa 15.04.2010 č. V 489/10 na výkon záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam (výrok I.), žalobu voči pôvodnému žalovanému 1/ zamietol (výrok II.), žalovanému (pôvodnému žalovanému 2/) uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi trovy konania vo výške 147,50 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.) a napokon vyslovil, že žalovanému 1/ sa náhrada trov konania nepriznáva (výrok IV.).

Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Žiline uznesením z 31.03.2015 č. k. 6Co/635/2014-326 rozsudok tunajšieho súdu vo výroku I., ktorým súd určil, že došlo k zániku práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy zo dňa 15.04.2010 č. V 489/10 na výkon záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam a vo výroku III. o povinnosti žalovaného nahradiť trovy konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V nenapadnutých výrokoch II. a IV. ostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. V jeho odôvodnení poukázal na obsah výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd určil, že došlo k zániku práv vyplývajúcich zo záložnej zmluvy na výkon záložného práva k označeným nehnuteľnostiam a na to, že naproti tomu z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd sa v podrobnom odôvodnení svojho rozsudku zaoberal otázkou zániku záložného práva, čo však nemožno stotožniť so zánikom práva na výkon záložného práva. Rozhodnutie považoval odvolací súd na základe uvedeného za nepreskúmateľné, keďže jeho odôvodnenie nezodpovedá výslednému rozhodnutiu vyjadrenému vo výrokovej časti. Poukázal aj na základnú požiadavku nevyhnutnú pre úspešnosť určovacej žaloby podľa § 80 písm. c) O.s.p., a to na existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a tiež procesnú povinnosť žalobcu preukázať túto skutočnosť. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). V súvislosti s rozhodovaním sporov, kde sa predpokladá pre dovŕšenie právnej ochrany účastníka aj zápis do katastra nehnuteľností, je nevyhnutné zamerať svoju pozornosť aj na fakt, aký význam bude mať rozsudok súdu z hľadiska jeho zápisu do katastra nehnuteľností a či takýto zápis vyrieši v duchu vyššie formulovaných úvah konečným spôsobom právne postavenie účastníkov.

Nakoľko odvolaním boli napadnuté len výroky I. a III. prvostupňový rozsudok z 26.06.2014 nadobudol vo zvyšnej časti (ohľadne výrokov II. a IV.) odvolaním nenapadnutej právoplatnosť dňom 24.07.2014. Predmetom ďalšieho konania potom zostalo rozhodovanie o uplatnenom nároku žalobkyne len voči žalovanému (pôvodnému žalovanému 2/), vrátane rozhodovania o trovách konania medzi týmito účastníkmi.

Na pojednávaní dňa 15.06.2015 súd na základe návrhu žalobkyne z 25.05.2015 pozmeneného do zápisnice na pojednávaní 03.06.2015, ktoré oba návrhy boli doručené zástupcovi žalovaného, a to

29.05.2015 a 08.06.2015, pripustil zmenu žaloby v tomto znení: „Súd určuje, že záložné právo zriadené na základe Zmluvy o zriadení záložného práva, ktorej vklad bol povolený pod č. V 489/10 zo dňa 15.04.2010 na nehnuteľnostiach k. ú. W.Á. zapísaných na LV č. XXX ako parc. KN-C č. 1017/3 - trvalé trávne porasty o výmere 295 m², parc. KN-C č. 1018/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 3 m², parc. KN-C č. 1024/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 64 m² a rodinný dom súp. č. XXX na parc. č. 1024/2 a zapísaných na LV č. XXXXX ako parc. KN-C č. 1024/3 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 21 m² a parc. KN-C č. 1024/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 155 m², neexistuje a uvedené záložné právo v prospech žalovaného neviazne. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania“.

Rozsudkom z 15.06.2015 č. k. 5C/87/2013-383 súd vo veci samej rozhodol identicky ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd v Žiline uznesením z 29.01.2016 č. k. 6Co/547/2015-432, rozhodujúc opäť na základe odvolania žalovaného, rozsudok tunajšieho súdu z 15.06.2015 č. k. 5C/87/2013-383 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Jediným dôvodom jeho zrušenia podľa dôvodov odvolacieho rozhodnutia bola skutočnosť, že prvostupňový súd rozhodol vo veci samej ešte predtým ako sa uznesenie o pripustení zmeny návrhu stalo právoplatným a vykonateľným, keď v rovnaký deň (15.06.2015) rozhodol ako o pripustení zmeny žaloby, tak aj vo veci samej. Uvedenú vadu považoval odvolací súd za tak významnú, že bola dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa rozhodol o predmete konania, ktorý fakticky v čase meritórneho rozhodnutia ani predmetom nebol. Uložil tunajšiemu súdu v ďalšom konaní odstrániť vytykané pochybenia a v nadväznosti na vyššie formulovaný právny názor odvolacieho súdu opätovne rozhodnúť vo veci.

Na pojednávaní 06.04.2016 žalobkyňa pridržiavajúc sa svojej dovtedajšej argumentácie uviedla, že nedokáže inak docieľiť výmaz záložného práva, než týmto spôsobom v tomto konaní, takže jej naliehavý právny záujem je stále daný. Poukázala na to, že medzičasom prebehla aj ďalšia dražba zo strany Č., ktorá jej poskytla úver a ktorá následne postúpila svoju pohľadávku inej spoločnosti.

Žalovaný - jeho zástupca sa na uvedené pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavil. Svoju neúčast' ospravedlnil e-mailom, v ktorom vyjadril súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti a neprítomnosti žalovaného. Preto súd na danom pojednávaní s poukazom na § 101 ods. 2 O.s.p. konal a na základe vykonaného dokazovania aj rozhodol v ich neprítomnosti.

Je nepochybné, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu (29.01.2016) bolo uznesenie tunajšieho súdu z 15.06.2015 č. k. 5C/87/2013-382, ktorým súd pripustil zmenu žaloby (a voči ktorému odvolanie nebolo prípustné a nemohlo nadobudnúť právoplatnosť už na pojednávaní 15.06.2015 len preto, že sa ho riadne predvolaný zástupca žalovaného na základe vlastného rozhodnutia nezúčastnil (ospravedlniac svoju neúčast' s vyjadrením súhlasu s konaním v jeho neprítomnosti), viac ako 7 mesiacov právoplatné (právoplatnosť nadobudlo dňom 20.07.2015, kedy bolo doručené zástupcovi žalovaného spolu s rozsudkom tunajšieho súdu z 15.06.2015). O obsahu navrhovanej zmeny bol však zástupca žalovaného vopred informovaný dňa 08.06.2015, kedy mu bola doručená zápisnica z predchádzajúceho pojednávania z 03.06.2015, na ktorom predniesla žalobkyňa návrh na zmenu žaloby).

Súd preto už nemal čo naprávať a o predmete tohto konania v znení právoplatne pripustenej zmeny žaloby vo veci na pojednávaní dňa 06.04.2016 opätovne vo veci rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku, teda rovnako a aj z rovnakých dôvodov, aké už súd uviedol v predchádzajúcom zrušenom rozsudku z 15.06.2015.

V prvom rade súd skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení po zmene žaloby (§ 80 písm. c) O.s.p.) a dospel k záveru, že tento záujem je daný, nakoľko na predmetných nehnuteľnostiach, ktoré aktuálne vlastní žalobkyňa (nadobudla ich kúpnu zmluvou zo 06.06.2011 od spoločnosti FLATVISION, s.r.o. - č. l. 21), ako je to zrejmé z výpisov z LV č. XXX a XXXXX k. ú. W. (č. l. 439 - 442), je v časti „C“ LV pod por. č. 1 vyznačená ľarcha v podobe záložného práva v prospech žalovaného na podklade Zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej dňa 08.04.2010 č. XXXXXA/SB/XX/XXX, ktorej vklad bol povolený pod V 489/10 15.04.2010. Žalobkyňou požadované rozhodnutie (deklarovanie neexistencie záložného práva a súčasne toho, že toto záložné právo v prospech žalovaného na predmetných nehnuteľnostiach neviazne) umožňuje docieľiť výmaz uvedenej

ťarchy formou záznamu rozsudku, ktorým by takejto žalobe bolo vyhovené, nakoľko v takomto prípade by šlo o deklarovanie právnej skutočnosti vzniknutej mimo sféry pôsobnosti katastrálnych orgánov, u ktorých práva k nehnuteľnostiam katastrálne orgány len evidujú. Zmenenou žalobou požadované určenie deklaruje neexistenciu práva (právneho vzťahu) v súčasnosti, ktorá požiadavka vyplýva z výslovného znenia ust. § 80 písm. c) O.s.p., t.j. neurčuje existenciu (neexistenciu) práva, resp. právneho vzťahu za dobu minulú (v minulosti).

Žalovaný v poslednom odvolaní namietal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení s odôvodnením, že dňa 18.07.2011 malo dôjsť k splatnosti pohľadávky zabezpečenej sporným záložným právom, v ktorý deň bolo možné vykonať záložné právo po prvý raz a odvtedy už uplynula trojročná premlčacia doba (dňom 18.07.2014), teda ešte pred zmenou žaloby dňa 03.06.2015. Podľa neho procesnoprávna relevancia premlčania je z hľadiska posudzovania naliehavého právneho záujmu žalobkyne daná bez ohľadu na to, či sa v konaní žalobkyňa premlčania dovolala s tým, že rozhodujúcim je to, že žalobkyňa volila v intenciách § 3 O.s.p. nesprávny prostriedok ochrany svojich domnelo porušených práv, keďže žalovaný práva žalobkyne nijakým spôsobom neohrozil ani neporušil. Ak by sa žalobkyňa premlčania záložného práva dovolala, záložný veriteľ by sa už nemohol domôcť predaja alebo iného speňaženia zálohu a záložné právo by nemohlo ani v budúcnosti byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Poukázal aj na to, že jediný pokus o výkon sporného záložného práva vykonal pôvodný žalovaný 1/ ako veriteľ zabezpečenej pohľadávky ešte v r. 2012, od ktorého nadobudol žalovaný pohľadávku až 27.09.2012 a doposiaľ nevykonal žiaden krok smerujúci k výkonu (medzičasom premlčaného) záložného práva.

Súd aj napriek uvedenému zastáva právny názor o danosti naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení v čase vyhlásenia tohto rozsudku. Ak aj terajší žalovaný ako vlastník záložným právom zabezpečenej pohľadávky doposiaľ neurobil žiadny úkon smerujúci k realizácii záložného práva pre účely jej uspokojenia (popríklad ani do budúca nemieni takýto úkon so zreteľom na jeho argumentáciu učiniť), podstatným je to, že ťarcha v podobe záložného práva v prospech žalovaného je stále vyznačená na LV č. XXXXX a XXX k. ú. W., ktorých výlučnou vlastníčkou je žalobkyňa, pričom je v dispozícii žalovaného ako záložného veriteľa, aby, ak je presvedčený o premlčaní svojho práva, požiadal o jeho výmaz, o čo mohol požiadať z viacerých dôvodov (viď § 151md ods. 1 písm. a), prípadne písm. c) OZ). Vyznačenie danej ťarchy pritom výrazne obmedzuje žalobkyňu v jej vlastníckych oprávneniach. Žalobkyňa, ako je to uvedené nižšie, daným záložným právom zabezpečenú pohľadávku, so súhlasom jej dlžníka, splatila z úveru, ktorý jej bol poskytnutý Č., ktorý úver bol taktiež zabezpečený záložným právom na predmetných nehnuteľnostiach a aj uvedená banka vychádzala z toho, že po vyplatení celej zabezpečenej pohľadávky, tak ako túto pôvodný veriteľ vyčíslil, dôjde k vystaveniu kvitancie zo strany pôvodného veriteľa o jej vyplatení a k následnému výmazu záložného práva, k čomu však doposiaľ nedošlo. Za uvedenej situácie je žalobkyňou zvolený prostriedok spôsobilým docieľiť výmaz záložného práva z katastra, keď na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že ešte pred začatím tohto konania došlo k zániku vymáhanej pohľadávky zabezpečenej stále v katastri vyznačeným záložným právom.

Následne po vyriešení uvedeného procesného predpokladu úspešnosti určovacej žaloby súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok - žalobkyňou požadované určenia sú vecne opodstatnené z nasledovných dôvodov:

Žalobkyňa ako dlžníčka uzavrela 27.05.2011 s Č., a.s., ako veriteľom Zmluvu o poskytnutí hypotekárneho úveru reg. č. XXXXXX (č. I. 115) na výšku úveru 40.000,- eur, ktorý bol poskytnutý ako účelový úver na kúpu predmetných nehnuteľností (čl. II. zmluvy). Jednou z podmienok čerpania úveru podľa čl. V. písm. f) zmluvy bolo predloženie príslubu vydania potvrdenia o splatení pohľadávky zabezpečenej záložným právom pôvodného žalovaného 1/ po splatení pohľadávky zabezpečenej záložným právom zriadeným k predmetným nehnuteľnostiam podľa V 489/10, ku ktorým sa žalobkyňa zaviazala zabezpečiť úver zriadením záložného práva v prospech Č., s uvedením jej aktuálnej výšky a čísla účtu určeného pre jej splatenie, uvedeného dlžníkom v žiadosti o čerpanie úveru s tým, že veriteľ uhradí na tento účet čiastku zodpovedajúcu výške zostatku uvedeného na potvrdení pôvodného žalovaného 1/.

Nebolo jednoznačne preukázané, že by pred čerpaním úveru žalobkyňou v Č. v celkovej výške 40.000,- eur tým spôsobom, že jeho časť vo výške 26.740,- eur bola poukázaná 07.06.2011 na účet

č. XXXXXXXXXXX/XXXX ako splátka pre pôvodného žalovaného 1/ a zvyšná časť 13.260,- eur ako čerpanie na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX (doklad č. I. 17), mala mať žalobkyňa vedomosť o tom, že spoločnosť FLATVISION, s.r.o., mala u pôvodného žalovaného 1/ nielen hypotekárny úver (úver 1), ale ešte aj nejaký ďalší úver a nielo ešte aj o tom, že platby na oba úvery sú evidované pod rovnakým variabilným symbolom. Tiež nebola preukázaná vedomosť žalobkyne o tom, že pôvodný žalovaný 1/ vystavil konateľovi spoločnosti FLATVISION, s.r.o., vyčíslenie pohľadávky z 30.05.2011 v znení, v akom ho predložil pôvodný žalovaný 1/ (napr. č. I. 119a) obsahujúceho zmienku ohľadne oboch úverov a výške ich neuhradených zostatkov, keď takéto potvrdenie pôvodný žalovaný 1/ odovzdal výlučne spoločnosti FLATVISION, s.r.o., resp. jej konateľovi. Nebolo preukázané ani to, že by dané vyčíslenie pohľadávky v zmenenej podobe (obsahujúcej vypustenie tých odsekov, v ktorých bola výlučne zmienka o úvere 2 a jeho nesplatennej časti), predložila Č. práve žalobkyňa a ani to, že takú úpravu robila práve žalobkyňa. Žalobkyňa totiž stále tvrdila, že dané potvrdenie Č. predkladal pán D. a opak tohto jej tvrdenia nebol v rámci dokazovania preukázaný. Č. totiž nevedela uviesť, kto jej ten doklad predložil (či žalobkyňa alebo pán D.). Výpoveď pána D., ktorého terajšie priezvisko je T. a ktorý v rozpore s tvrdeniami žalobkyne vo svojej výpovedi ako svedok na pojednávaní 24.02.2014 o.i. uvádzal, že mal žalobkyni medzi rečou spomenúť, že okrem zabezpečeného úveru (úveru 1) mala spoločnosť FLATVISION, s.r.o., aj nezabezpečený úver, ktorý nemá nič spoločné s predmetnými nehnuteľnosťami a mal jej povedať aj o výške týchto úverov, keď súčasne (v rozpore s tým, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania) mal žalobkyni tvrdiť, a to, že každá zo zmlúv mala iný variabilný symbol, pod ktorými robil platby na tieto úvery, súd pre jej rozpornosť nielen s tým, čo tvrdila žalobkyňa, ale aj s tým, čo uvádzal a preukázal pôvodný žalovaný 1/, hodnotí ako vzájomne rozporuplnú a neverohodnú, a to aj v tom kontexte, že práve k jeho osobe smerujú indície ohľadne toho, že najpravdepodobnejšie to bol práve on, kto mohol pozmeniť vyčíslenie pohľadávky vystavené pôvodným žalovaným 1/ listom z 30.05.2011, ktorým dokladom pred jeho odovzdaním (v zmenenej podobe) Č. disponoval okrem pôvodného žalovaného 1/ práve uvedený svedok. Svedok T. (D.) síce nepotvrdil, že by daným vyčíslením pohľadávky disponoval, ale uvedenú skutočnosť preukazujú pôvodným žalovaným 1/ doložené listiny včítane doručky (na doručke z č. I. 189 je ohľadne doručovania uvedenej písomnosti spoločnosti FLATVISION, s.r.o., ktorej konateľom bol menovaný, pri podpise osoby potvrdzujúcej prevzatie doručovanej písomnosti dopísané „konateľ“) a nepriamo aj stanovisko Č.. Tiež „nevedel uviesť“, či takýto list dával žalobkyni alebo banke. Nebolo teda preukázané, že by daný doklad mala získať Č. od žalobkyne, ktorej by ho musel odovzdať práve uvedený svedok. Pôvodný žalovaný 1/ totiž tvrdil, že taký doklad odovzdal práve spoločnosti FLATVISION ako jeho dlžníkovi, resp. jej konateľovi a nedal ho nikomu inému ako tomuto dlžníkovi a žalobkyňa popierala, že by do jeho odovzdania Č. disponovala takýmto dokumentom, teda že by ho predtým mala získať od kohokoľvek. Uvedený svedok jednoznačne nepotvrdil, ale ani nevyvrátil to, že by predkladal Č. pri vybavovaní úveru pre žalobkyňu nejaké doklady. Je potrebné tiež poukázať na to, že to znenie vyčíslenia pohľadávky, ktoré bolo doručené do Č. a o ktorom žalobkyňa tvrdila, že ho predložil danej banke pán D., považovala táto banka za kompletný a dostatočne zrozumiteľný doklad s dostatkom informácií, aby bola pohľadávka z úveru 1 splatená pôvodnému žalovanému 1/.

Tiež je nesporné a doložené aj listinnými dokladmi (č. I. 24), že žalobkyňa dňa 12.07.2012 poukázala pôvodnému žalovanému 1/ na jeho účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 1.709,29 eura a dňa 18.07.2012 ďalších 370,50 eura, t.j. celkovo 2.079,79 eura. Z uvedených platieb nielen s ohľadom na výpoveď žalobkyne, ale aj s ohľadom na komunikáciu medzi ňou a zodpovedným pracovníkom pôvodného žalovaného 1/ O. U. (č. I. 120 - 124), nemožno zodpovedne vyvodiť iný úmysel žalobkyne pri realizácii týchto platieb z jej strany, ako ten, ktorý prezentovala samotná žalobkyňa, že týmto spôsobom chcela zamedziť dražbe predmetných nehnuteľností.

Vôľa žalobkyne plniť práve a len na úver 1 z finančných prostriedkov obdržaných hypotekárnym úverom v Č. jednoznačne vyplýva z vtedajšieho jej konania, ktorá bola prejavená aj v obsahu uzavretej zmluvy o hypotekárnom úvere, podľa ktorej rozhodujúca časť čerpaných úverových prostriedkov práve vo výške pôvodným žalovaným 1/ vyčíslenej pohľadávky na nesplatenom úvere 1, mala byť použitá na splatenie tohto (záložným právom) zabezpečeného úveru, nakoľko na predmetné nehnuteľnosti, na kúpu ktorých bola žalobkyni poskytnutá hypotéka, bolo súčasne na zabezpečenie tejto pohľadávky Č. voči žalobkyni zriadené záložné právo. Takáto jej vôľa tiež vyplýva z kúpnej zmluvy, ktorú uzavrela dňa 06.06.2011 so spoločnosťou FLATVISION, s.r.o., predmetom ktorej bola kúpa predmetných nehnuteľností za 40.000,- eur, hradená z vyššie uvedeného hypotekárneho úveru, pričom v tejto zmluve - čl. III. bol dojednaný spôsob úhrady kúpnej ceny tak, že časť prostriedkov bude uhradených v prospech pôvodného žalovaného 1/ na vyplatenie úveru 1 (číslo úverovej zmluvy XXXXXX/SB/XX/XXX) a časť bude uhradená

priamo predávajúcemu a rovnako tak uvedená skutočnosť vyplýva zo žiadosti žalobkyne o čerpanie hypotekárneho spotrebiteľského úveru (č. l. 154). Napokon aj vôľou samotnej Č. poukazujúcej uvedené peniaze pôvodnému žalovanému 1/ (ktorá je zrejماً aj z obsahu zmluvy o hypotekárnom úvere, ktorú uzavrela so žalobkyňou) bolo tak ako u žalobkyne v súlade s uvedenou zmluvou splatiť danou úhradou v celom rozsahu nesplatený zostatok úveru 1 a nič iné. Nebolo teda pochybné z pohľadu vôle žalobkyne a aj samotnej Č., a.s., čo bolo jej platbou vo výške 26.740,- eur uhrádzané, keď vôľa týchto subjektov v danom smere bola zhodná.

Rozhodujúcou spornou otázkou v tomto spore však bolo, či daný prejav vôle žalobkyne (u ktorej nebola preukázaná jej vedomosť o tom, že spoločnosť FLATVISION má mať u pôvodného žalovaného 1/ okrem dotknutého úveru 1 aj ďalší nesplatený úver a že na splácanie oboch bol uvedený rovnaký variabilný symbol) a aj prejav vôle Č., a.s., vo vzťahu ku ktorej spoločnosť FLATVISION prostredníctvom jej konateľa listom z 30.05.2011 (č. l. 190) daným pôvodnému žalovanému 1/, udelila súhlas so splatením jej záväzkov danou bankou, bol natoľko určitý a zrozumiteľný, že pôvodný žalovaný 1/ z neho musel vedieť, čo platbou zo 07.06.2011, špecifikovanou tak, ako je to zrejماً z predložených dokladov (výpis z účtu č. l. 17 a zostavy záznamov na čerpanie úveru - č. l. 155), žalobkyňa uhradza.

Podľa § 330 ods. 3 ObZ, ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, plnenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.

Uvedené dispozitívne ustanovenie upravuje poradie úhrady viacerých záväzkov dlžníka voči tomu istému veriteľovi len pre prípad, že dlžník neurčí, ktorý záväzok plní. Zákon neupravuje, akým spôsobom má dlžník určiť ako sa má započítať jeho plnenie - formu tohto prejavu, takže takýto jednostranný úkon možno urobiť akýmkoľvek spôsobom a nielen výslovne, ale takáto vôľa dlžníka musí byť prejavená dostatočne určite a zrozumiteľne.

Z vyčíslenia pohľadávky listom z 30.05.2011 v znení, v akom ho mal pôvodný žalovaný 1/ odovzdať výlučne dlžníkovi, resp. jeho konateľovi (č. l. 119 a aj 119a a 188) vyplýva, že dlžník mal u pôvodného žalovaného 1/ v danom čase dva nesplatené úvery, a to úver 1 (poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX z 08.04.2010) a úver 2 (poskytnutý na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX taktiež z 08.04.2010). Podľa tohto vyčíslenia výška pohľadávky pôvodného žalovaného 1/ nepresiahne ku dňu 08.06.2011 na úvere 1 celkovú sumu 26.740,- eur a na úvere 2 celkovo sumu 1.800,- eur. Oba nesplatené zostatky úverov 1 a 2 pôvodný žalovaný 1/ žiadal uhradiť priamo na svoj evidenčný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s variabilným symbolom XXXXXXX, teda oba žiadal uhradiť na rovnaký účet a s rovnakým variabilným symbolom. V závere tohto listu pôvodný žalovaný 1/ uviedol, že po uspokojení celej pohľadávky na úvere 1 a 2 vystaví kvitanciu a požiada Správu katastra Dolný Kubín o zrušenie záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXXX a XXX k. ú. W., zaevidovaného pod V 489/10.

Nakoľko uvedené záložné právo bolo zriadené len na zabezpečenie pohľadávky z úveru 1 (zmluva č. l. 170), keď úver 2 bol úverom nezabezpečeným, dané prehlásenie pôvodného žalovaného 1/ v liste z 30.05.2011 nespôsobuje žiadne právne následky vo vzťahu k zániku záložného práva, zabezpečujúceho výlučne pohľadávku z úveru 1 v prípade nesplatenia nezabezpečeného úveru 2.

Pôvodný žalovaný 1/ pritom vedel (ako o tom svedčia listiny zachytávajúce jeho rokovania s dlžníkom - spoločnosťou FLATVISION, resp. s jej konateľom a požiadavky tohto dlžníka - záznam o rokovaní s klientom z 03.05.2011 - č. l. 187 a súhlas dlžníka s plnením záväzku treťou osobou - č. l. 190), že platba, ktorá mu bola poukázaná z Č. na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX s konštantným symbolom XXXX a variabilným symbolom XXXXXXX vo výške 26.740,- eur je platbou tretej osoby na splatenie záväzkov dlžníka so súhlasom dlžníka.

Na základe vyššie uvedeného súd uzatvára, že v súdnej veci, ak pôvodný žalovaný 1/ stanovil pre úhradu oboch nesplatených zostatkov úveru rovnaké číslo účtu a pre identifikáciu platieb na oba rovnaký variabilný symbol, už zo samotnej skutočnosti, v akej výške bola pôvodnému žalovanému 1/ na jeho interný účet poukázaná suma na úhradu jeho pohľadávky, ktorá sa presne rovnala práve ním vyčíslenému zostatku (maximálnemu zostatku) nesplateného úveru 1, mal pôvodný žalovaný 1/ dostatočne určitým spôsobom prejavenu vôľu tretej osoby (v tomto prípade ako Č., a.s., ktorá

s výslovným súhlasom ako tretia osoba plnila s vedomím pôvodného žalovaného 1/ za dlžníka - spoločnosť FLATVISION, s.r.o. a aj žalobkyne, ktorá za súhlasu dlžníka v súlade s ním uzavretou kúpnu zmluvou túto platbu realizovala prostredníctvom Č. - poskytovateľa hypotekárneho úveru žalobkyni), ktorý z uvedených dvoch záväzkov bol takouto platbou plnený. Nebol teda dôvod na postup pôvodného žalovaného 1/ podľa § 330 ods. 3 ObZ, ktorý súd hodnotí ako účelový, vedený snahou zabezpečiť si uspokojenie nezabezpečeného úveru v celom rozsahu dlhu a len zvyšnú časť použiť na splatenie zabezpečeného úveru, následkom čoho by mu zostalo zachované záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach. Ak by aj mal mať pôvodný žalovaný 1/ za uvedenej situácie nejakú pochybnosť o vôli dlžníka, resp. tretej osoby plniacej za dlžníka s jeho vedomím (podľa názoru súdu prejavenej dostatočne určito), nič mu nebránilo kontaktovaním poukazujúcej banky získať ešte jednoznačnejšie informácie o tom, na aký dlh bolo plnené, ktoré informácie aj následne ešte pred začatím tohto konania získal nielen od žalobkyne, ale aj od Č. (list Č. zo 07.05.2012 založený v prílohovej obálke pod bodom 1/), ale v duchu svojej línie stále tvrdil, že pri platbe nebolo určené, ktorý z uvedených dvoch záväzkov dlžník plnil, ako je to zrejmé aj z jeho listu z 22.05.2012 (založeného v prílohovej obálke pod bodom 2/). Súd podporne poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. Obdo V 8/2003, kde súd v súvislosti s možnosťou aplikácie ust. § 330 ods. 2 ObZ (stanovujúceho započítanie plnenia najprv na úroky a až potom na istinu, ak dlžník neurčí inak) vychádzal pri hodnotení prejavu vôle dlžníka ohľadne určenia toho, čo svojou platbou plnil, práve z výšky dlžníkom uhrádzanej sumy, rovnajúcej sa súčtu výšky v žalobe špecifikovanej istiny a vyčíslených úrokov z omeškania, z čoho dovodil, že touto platbou bola uhrádzaná žalovaná istina s vyčíslenými úrokmi z omeškania a poplatkami podľa sadzovníka. Inak povedané podľa uvedeného rozhodnutia, ak dlžník zaplatí po začatí súdneho konania svoj dlh vo výške presne zodpovedajúcej žalobou uplatnenému nároku, pozostávajúcemu z dlžnej istiny a úrokov vyčíslených ku dňu podania žaloby, jednoznačne tým prejavil svoju vôľu, aby ním poskytnuté plnenie veriteľ započítal na uplatnenú istinu a úroky, a to bez toho, aby pri platení ešte osobitne určoval, ako treba plnenie započítať. K argumentácii zástupcu žalovaného obsiahnutej aj v poslednom odvolaní, že odkaz na rozsudok NS SR sp. zn. Obdo V 8/2003 v danej veci nemôže obstať preto, že sa vzťahuje na prípady plnenia záväzku dlžníkom ako stranou dotknutého záväzkového vzťahu a nie na plnenie treťou osobou, súd uvádza, že niet žiadneho rozumného dôvodu, pre ktorý by sa uvedený záver nemal vzťahovať na plnenie uskutočňované za dlžníka treťou osobou, na ktorej plnenie výslovne dal dlžník písomný súhlas, ak takýto súhlas bol doručený veriteľovi, čiže sa tak dialo s vedomím veriteľa. Podstatnou je otázka dostatočne určite a zrozumiteľne prejavenej vôle voči veriteľovi zo strany toho, kto plnil, aký záväzok plní a takáto vôľa v danom prípade bola pôvodnému žalovanému 1/ prejavená vyššie uvedeným spôsobom, z ktorého vyplývalo, že poukazanou platbou 26.740,- eur bol uhrádzaný celý pôvodným žalovaným 1/ vyčíslený (maximálny) zostatok záväzku dlžníka práve a len úveru 1.

Nakoľko súd mal preukázané, že záväzok dlžníka (spoločnosti FLATVISION, s.r.o.) vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXX/SB/XX/XXX z 08.04.2010, bol už uhradený za dlžníka s jeho súhlasom žalobkyňou platbou z jej hypotekárneho úveru v Č., t.j. prostredníctvom Č., pričom úhrada bola realizovaná dňa 07.06.2011 vo výške 26.740,- eur, ktorú sumu vyčíslił pôvodný žalovaný 1/ ako vtedajší veriteľ práve uvedenou sumou ako tou, ktorú skutočný dlh dlžníka na úvere 1 nepresiahne ku dňu 08.06.2011, súd žalobe vyhovel, nakoľko uspokojením záložným právom zabezpečenej pohľadávky (jej splnením) došlo k zániku záložného práva s poukazom na § 151md ods. 1 písm. a) OZ. Keďže došlo k zániku záložného práva (uspokojením pohľadávky ním zabezpečovanej v celom jej rozsahu) je zrejmé, že dané záložné právo v súčasnosti už neexistuje a teda ani neviazne na predmetných nehnuteľnostiach ako ťarcha v prospech žalovaného, ktorému bola „postúpená“ pôvodným žalovaným 1/ pohľadávka (v čase postúpenia už neexistujúca) zabezpečovaná práve predmetným záložným právom. Uvedená skutočnosť (neexistencia postupovanej pohľadávky v čase jej postúpenia žalovanému) však nič nemení na vecnej pasívnej legitímácii žalovaného 1/, keďže tento ako už bolo uvedené je stále pod C por. č. 1 ako LV č. XXX, tak aj LV č. XXXXX k. ú. W. zapísaný ako záložný veriteľ na podklade Zmluvy o zriad. zál. práva č. V 489/10 z 15.4.10 týkajúcej sa predmetných nehnuteľností.

Ak mali vzniknúť pôvodnému žalovanému 1/ po úhrade celej pohľadávky z úveru 1 nejaké ďalšie náklady, ktoré doposiaľ nemali byť uhradené (ako to uvádzal v (poradí prvom) odvolaní zástupca žalovaného v súvislosti s nákladmi dražby tvoriacich podľa neho príslušenstvo zabezpečenej pohľadávky), súd k tomu uvádza len to, že ak v dôsledku úhrady celej pohľadávky zabezpečenej záložným právom pohľadávka pôvodného žalovaného 1/ zanikla, je vylúčené, aby mohli v následnom období v súvislosti s už neexistujúcou pohľadávkou vzniknúť náklady, ktoré by mali (mohli mať) charakter príslušenstva takejto v tom čase už neexistujúcej pohľadávky ako príslušenstvo pohľadávky definuje § 121 ods. 3 OZ

(náklady spojené s uplatnením pohľadávky môžu vznikáť len v súvislosti s existujúcou pohľadávkou, ktorá v čase, kedy by takéto príslušenstvo malo vzniknúť, by ešte mala byť aspoň v určitej jej časti nesplatenou).

S poukazom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania v pomere medzi žalobkyňou a žalovaným súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobkyni majúcej plný úspech vo veci, priznal právo na náhradu trov konania vo výške 147,50 eura. Priznané trovy pozostávajú z náhrady žalobkyňou zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu vo výške 99,50 eura a z cestovných nákladov bývalého zástupcu žalobkyne, ktorý do času skončenia jeho zastupovania žalobkyne sa zúčastnil dvoch pojednávaní vo veci na tunajšom súde konaných 24.02.2014 a 07.04.2014. V súvislosti s jeho cestou na uvedené pojednávania si žalobkyňa uplatnila náhradu cestovných nákladov osobným motorovým vozidlom Hyundai Atos - van (podľa technického preukazu, ktorý bol súdu v kópii predložený, ide o nákladný automobil skriňový, dodávkový), a to vynaložené náklady na pohonné hmoty uplatnené vo výške 94,28 eura + amortizácia 190,32 eura. Zároveň dokladovala náklady na nákup pohonných hmôt vo výške 9,99 eura pokladničným dokladom z 01.04.2014. Nakoľko v danom prípade nebolo preukázané, že by si okolnosti prípadu vyžadovali, aby uvedené cesty, resp. niektorá z nich boli bývalým zástupcom žalobkyne vykonané inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom (také niečo žalobkyňa a jej bývalý zástupca ani len netvrdili, nieto že by ohľadne toho predkladali nejaké dôkazy), súd s poukazom na § 75 v spojení s § 73 a § 74 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z. z. (Spravovací poriadok) priznal v rámci trov žalobkyni náhradu cestovných nákladov jej bývalého zástupcu vo výške nákladov na cestovanie verejným hromadným dopravným prostriedkom. V tejto súvislosti zistil, že cestovné v r. 2014 autobusom na trase Bratislava - Dolný Kubín stojí cca 12,- eur a rovnako aj späťcestná cesta. Na základe toho bola priznaná žalobkyni v rámci trov ako náhrada cestovných nákladov jej zástupcu suma 48,- eur (4 x 12,- eur), čo spolu s náhradou súdneho poplatku (99,50 eura) predstavuje výšku priznaných trov žalobkyni voči žalovanému (sumu 147,50 eura).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O.s.p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).